

[Gert Petersen.]

ved traditionelle energiråstoffer, altså man må kun forbruge traditionel energi op til denne maksimumsgrænse. Men så kunne man give frit løb for supplerende energiforsyning ved utraditionelle varige energikilder, sol, vind, jordvarme osv. Ja men så er vi da tilbage i den gamle mølle igen, så er det dem, der har råd til det, der altså kan skaffe sig mere energi end de mennesker, der er nødt til at holde sig inden for maksimumsgrænsen for solfangerne. De skal jo koste penge. Jeg går ikke ud fra, det er meningen – det ser jeg intetsteds i forslaget – at de skal være gratis.

Jeg tror, man må erkende, både VSerne og jeg, at vi lever i et kapitalistisk samfund, og hvis vi vil have løst nogle af disse energiproblemer uden atomkraft, som vi vil, så må vi også handle i nogen grad ud fra den erkendelse.

Vi mener fra vores side, at der bør skabes et system til gennemførelse af de tanker, som VS har lagt frem her, men altså i et langsommere tempo, et system, som består af visse enkelte påbud. Det er klart, at nogle påbud må der være, der må være betydelig strammere regler for isolering osv. Det skal være et system, hvori også indgår afgifter, helst progressive, på overforbrug af energi, plus økonomiske incitamenter til indkøb af solfangere og andre utraditionelle energiformer.

Endelig for det tredje må der – og det må være samfundet, som gør det – træffes foranstaltninger til fremme af produktudviklingen på hele området, af vindmøller, solfangere osv., og måske gennemføres en tidsbegrænset ned sættelse af prisen på disse apparater, for at de kan være, som det hedder i det her vidunderlige sprog, der bruges, konkurrencedygtige. Jeg er nemlig helt enig med VSerne i, at vi ikke bare skal acceptere, at disse udmærkede ting ikke er konkurrencedygtige, fordi der i øjeblikket ikke er tilstrækkelig stort marked for dem. Vi skal gennembryde markedsmekanismen, det er jeg helt enig i, men jeg kan ikke rigtig se, at det kan gøres på anden måde end ved forskellige former for tilskud og afgifter. Man kunne også forestille sig en tidsbegrænset momsletelse på dette begrænsede område. Jeg tror, det vil være meget risikabelt at prøve på at fremme disse tanker ved hjælp af noget, hvor man bare ender i et bureaukrati, der er endnu værre end det, vi kender til i forvejen. Jeg har også forstået det sådan, at både VSerne og jeg er enige om, at vi er stærkt antibureaukratiske, og det

er altså derfor, jeg kommer med disse bemærkninger.

Det er ikke med disse bemærkninger meningen, at jeg vil distancere mig fra forslagene, tværtimod mener jeg som sagt, at der her er lagt noget på bordet, som man kan arbejde med, og som der sandsynligvis kan komme noget meget positivt ud af som følge af udvalgsarbejdet, som jeg altså ser frem til med megen glæde.

Ninn-Hansen (KF):

I modsætning til hr. Gert Petersen kan jeg gøre mine bemærkninger ganske korte. Jeg kan sige, at vi ikke er tilhængere af de forslag, som venstresocialisterne har fremsat. Vi har haft så mange andre lejligheder til at drøfte disse spørgsmål, så jeg skal undlade her at komme ind på nogen nærmere argumentation. Jeg skal ikke underkende den måde, hvorpå hr. Wilhelm og hans parti argumenterer og laver et forarbejde i disse sager, men vi er altså uenige og kan derfor ikke give tilslutning til, at man placerer disse energikilder som det centrale, for det må jo være meningen med forslagene.

Jeg har tidligere i dag under andre sagers behandling citeret den tidligere handelsministers bemærkninger om, at kernekraften som energikilde i elproduktionen synes at være den eneste mulighed for en mere betydelig formindskelse af vor afhængighed af olie. Den nuværende handelsminister ville ikke helt bruge det samme udtryk, men sagde dog, at det var en meget væsentlig energikilde, der her var tale om. Jeg håber ikke, det var nogen form for distancering fra den tidligere handelsminister. Jeg vil altså gerne sige for det konservative folkepartis vedkommende, at her mener vi at det centrale spørgsmål i drøftelsen af vore energimuligheder er.

Vi interesserer os også for naturgas og har selvfølgelig heller ikke noget imod, at man vurderer andre energikilder, men ingen af dem er i stand til at opfylde det, som vi kunne opnå igennem atomkraftmuligheden her i landet. Desuden har jeg nogen tvivl om vindkraftens anvendelighed, og i hvert fald ved vi jo fra den tidligere periode her i landet, hvor vi havde vindmøller, at det er nogle meget farlige ting at have stående. Man har været så interesseret i at undersøge ulykker i forbindelse med atomkraften, men de er meget få de steder, hvor man har atomkraft. Jeg er meget alvorligt bange for, at hvis man opstiller vindmøller i det